

30 серпня 1945 з'явився на світ у родині вчителів майбутній льотчик-**випробувач** в с. Капустін Яр (Астраханська обл.) Юрій Васильович

Жучков

. У 1963 році в місті Капустін Яр-1 закінчив школу. Був майстром спорту з авіамоделізму. Ще мав розряди з інших видів спорту. Деякий час був керівником авіамоделного гуртка при Будинку Піонерів рідного села. У 12 років виконав свій перший політ на планері Бро-1. Крім навчання з 8-го по 11-й клас весь час займала робота електриком-приладником-Обмотувальником у військовій частині. В 1963 році стає курсантом Качинського Вищого військового авіаційного училища

льотчиків

, яке закінчує в 1967 р., де освоює п'ять

типів літаків.

Пройшов шлях від **льотчика** (звання - лейтенант) до заст. командира винищувальної авіаескадрилії (звання - капітан) у частинах Одеського округу, потім у Групі Радянських Військ у Німеччині займає посаду заст. командира винищувальної авіаескадрилії.

У 402-й винищувальній авіаційній полк особливого призначення Севастопольський Червонопрапорний ордена Суворова III ступеня був зам. командира інструкторсько-дослідної авіаескадрилії, де і отримав звання майора.

У 1952 р. отримує звання "Військовий **льотчик** 1-го класу".

У 1976 р. стає **льотчиком-випробувачем** у ГК НДІ ВПС. У 1980 р. закінчує Московський авіаційний інститут. Стає в 1983 р. заступник. командира випробувальної авіаескадрилії (полковник), а в 1984 і командиром. У цей же час отримує звання полковник.

У вересні 1978 р. на МіГ-27 проводилися випробування гармати, під час якого відбулося її руйнування, результатом якого була пожежа на двигуні і відмова управління. **Жучкову**

Біографія Юрія Васильовича Жучкова

Написав Тарас

Неділя, 21 листопада 2010, 14:34 - Останнє оновлення П'ятниця, 03 грудня 2010, 16:57

Ю.В.

вдалося на малій висоті катапультиватися. 15 лютого 1979 нагороджений орденом 3-го ступеня «За службу Батьківщині у ЗС СРСР».

Ще одна подія сталося в липні 1982 р., коли виконувалися заключні випробувальні польоти на СУ-17 М4. Відмовив двигун, але **Жучкову** вдалося посадити **літак** на полі. 27 грудня 1982 нагороджений орденом 2-го ступеня «За службу Батьківщині у ЗС СРСР»

З 1989 р. займає посаду Директор 3-го управління авіатехніки та авіаційного озброєння кораблів. На його рахунок встановлений світовий рекорд по швидкості на Мі-8Т, також проведені випробувальні роботи на багатьох **типах літаків**.

З лютого 1992 і до вересня 1998 - Начальник Державного Авіаційного науково-випробувального центру ЗС України. У 1995 р. присвоюється звання генерал-майор.

Окрему сторінку в житті Юрія Васильовича можна присвятити його роботі в першій, і поки що, єдиній пілотажній групі « [Українські соколи](#) » (див. статтю " [Українські соколи](#) »), де він був основним інструктором. Завдяки його старанням незважаючи на нетривале існування цієї групи, вона встигла заявити про себе на весь світ.

Дві третини всього його нальоту - це випробувальні польоти, а налітав він, ні багато, ні мало, близько 4000 годин! Це майже півроку в повітрі! Освоїв при цьому більше 100 **типів** і модифікацій літальних апаратів, виконав по декілька польотів на **літаках** і вертольотах іноземного виробництва (в порядку обміну досвідом) - F-16, T-18, T-34, Mustang, A-36, R-22, R-44, Bell-214.

З вересня 1998 р. звільнився в запас. Працював в ГУП НВП "Політ" у посадах - Заст. директора з полігонні випробування, потім - Заст. директора з ВЕС і ВПК. Після цього працював головним інженером, начальником відділу, а потім і заступником головного конструктора на авіаційному заводі "Сокіл". На даний момент проживає в місті Нижній Новгород.